

Sagsfører, og jeg har den Mening, at Danmark i den Henseende frit kan træde i Skranken ved Siden af hvilket som helst Land i den civiliserede Verden.

Nimestad: Grunden, hvorfor jeg har tilladt mig at begjære Ordet, var nærmest den, at jeg ønskede at nedlægge en Indsigelse imod den i Form og Indhold lige utilbørlige Insinuation, som fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), om at denne Forespørgsel var fremgaaet af en Beslutning fra de Herrer berovre, — som han udtrykte sig —, hvorved han paa en meget tydelig Maade pegede paa dem, der sidde berovre, altsaa paa, hvad jeg vil kalde mig, og mine Meningsfæller, og at de havde fundet et Medskab til at rette dette Angreb paa politiske Modstandere; saaledes omtrent tror jeg, at hans Ord faldt. Jeg maa paa det Bestemteste tilbagevise denne Insinuation som blot for al Sandhed, som fuldstændig blot og bar Usandhed. Jeg erklærer, at mig var den Interpellation, som i Dag er stillet, ikke en Gang bekendt, forinden jeg hørte den oplæse af den ærede Formand, og jeg tør paastaa, at det Samme har gjældt om de Fleste, — jeg tør muligt sige Alle — af dem, jeg vil kalde mine Meningsfæller for i Korhed at udtrykke, hvem jeg siger til, og i hvert Fald kan jeg paa det Bestemteste forsikre, at denne Forespørgsel ikke er fremkommen som Følge af nogen blandt os truffen Beslutning. Jeg vil blot tilføje, at jeg for mit personlige Vedkommende end ikke har billiget denne Interpellation, da jeg saae den fremkomme, og jeg tror ogsaa at have udtalt det til den ærede Forespørger selv. Jeg har ikke billiget den af to Grunde. For det Første forekom det mig, at der derved stete et Indgreb paa Administrationens Gebet. Dette fandt jeg ikke rigtigt, og navnlig fandt jeg det ikke rigtigt, at det skulde ske fra en Side, med hvilken jeg i Øvrigt sympathiserer; det er Noget, jeg med megen Beklagelse ofte ser fremkomme fra den anden Side, men som jeg som sagt ikke ønskede at se fremkomme fra en Side, som jeg ofte har Grund til at sympathisere med. For det Andet forekom det mig, at en sllig Forespørgsel let kunde faae Karakteren af en Forsølgelse af politiske Modstandere. Jeg er altid rede til at bekæmpe ærede politiske Modstandere her i Salen med Hensyn til deres Udtalelser her, men jeg ønsker ikke at følge dem udenfor Thinget. Af disse Grunde har jeg ikke billiget Forespørgselen; men jeg maa i ethvert Tilfælde tilbagevise som blot for al Sandhed, at den skulde være fremkommen ved en Beslutning fra vor Side.

Formanden: Jeg vil indstyre den Bemærkning, — jeg troede i Øvrigt, at det ærede Medlem havde fuldført sit Foredrag — at det ærede Medlem har ikke ganske erindret de Udtryk, der faldt fra det ærede Medlem for Veile Amts

2den Valgkreds (Berg). Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sagde ikke, at Forespørgeren havde været et „Medskab“ for Nogen. Efter den Forklaring, som det nævnte ærede Medlem gav paa de Ord, hvormed han begyndte sit Foredrag, forekommer det mig ogsaa, at der ligger nogen Overdrivelse i at benytte Ordet „Insinuation“, og noget for stor Styrke i Udtrykket, naar der siges, at det er en „Usandhed“.

Nimestad: Jeg beder den ærede Formand undskylde. Jeg havde netop valgt det Udtryk som et mildt Udtryk, idet jeg vilde antyde, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds vel ikke havde dristet sig til bestemt at fremsætte Beskyldningen, men havde brugt den gennemsigtige Form, man kalder en Insinuation.

Formanden: Jeg skal forklare det ærede Medlem, hvad Meningen var med min Bemærkning. Det var selvfølgelig den, at ved Insinuation forudsætter man, at det, man vil lade Andre forstaa, at der skal være foregaaet, er noget Uberettiget — ganske vist, det ligger ikke med Nødvendighed deri, men man tænker sig dog i Almindelighed, at det, der insinueres, er noget Uberettiget, — men efter den Forklaring, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds gav af sine egne Udtalelser, tænkte han ikke at antyde, at der var foregaaet noget Uberettiget. Efter at denne Forklaring er givet, maa man holde sig til den.

Nimestad: Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har tænkt sig noget Uberettiget, men at Udtalelsen var uberettiget, er ganske sikkert. — Nu da jeg har faaet Ordet, kan jeg ikke undlade at komme ind paa et Par Uttringer, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, saa meget mere, som de vedrøre ogsaa en Embedsklasse, hvortil jeg hører, og vedrøre — tør jeg vel nok sige — mig personlig, for saa vidt som de være rettede til Dommere, der ere bosatte i Kjøbenhavn, og hvis jeg ikke huffer feil er jeg for Dieblicket blandt Folkethingets Medlemmer den eneste Dommer, der er bosat i Omegnen af Kjøbenhavn. Jeg skal derfor tillade mig med Hensyn til den Sammenstilling, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds drog mellem Embedsmænd, der ere bosatte her i Kjøbenhavn, og Embedsmænd udenfor Kjøbenhavn, og navnlig Skolelærerne, paa det Bestemteste at afvise for mig og den Omstændighed, at jeg er tilstede her i Rigsdagen, nogensomhelst Mulighed af en Sammenstilling med de Embedsmænds Forhold, og navnlig af de Skolelæreres Forhold, som her ere tilstede, og som ere bosatte udenfor Kjøbenhavn, saaledes at de maa være borte fra deres Gjerning. Jeg for mit Vedkommende vilde ikke — det er maasse noget personligt